

Wyniesione z domu

Tożsamość, pamięć i narracja w horyzoncie własnej twórczości

mgr Magdalena Rucińska

Promotor: prof. dr hab. Aleksandra Simińska

Promotor pomocniczy: dr Edyta Sobieraj

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Wyniesione z domu to tytuł dysertacji oraz realizacji artystycznej, które powstały w latach 2018-2019. Obydwie części, zarówno teoretyczna, jak i malarska miały na celu płynną kontynuację poszukiwań, które rozpoczęły się w mojej twórczości przed laty. Umowny ich początek wyznaczyłam na rok 2013, kiedy to powstał cykl wizualno-narracyjnych prac pt. *Milczenie>cisza* zainspirowany poczuciem straty, braku, zmartwienia. Wówczas bowiem wektory moich myśli i działań skierowane zostały w stronę domu rodzinnego, pamięci, tożsamości, opowieści. A zatem to on stanowi źródło, z którego wypłynęła potrzeba dokonywania osobistej archeologii poprzez malarstwo. Pragnienie, którym kieruję się do dziś i które będzie zapewne leżało u podstaw moich przyszłych działań.

Rozprawę doktorską podzieliłam na pięć części, w których starałam się nakreślić własne rozumienie tytułowych zagadnień, odwołując się do filozofii, historii, estetyki, sztuki. W pierwszym rozdziale zawarłam swoje refleksje na temat trudnej relacji narracji słownej i obrazu. Jest ona bowiem nie lada wyzwaniem dla każdego artysty wizualnego podejmującego próbę opisania własnych dokonań. Drugi i trzeci rozdział poświęcone zostały problematyce obecności podmiotu (w rozumieniu fenomenologicznym), miejsc antropologicznych oraz rozwojowi idei domu. Owe teoretyczne rozważania zestawiałam z opisem osobistych doświadczeń. Obserwacjami dotyczącymi zależności człowieka i przestrzeni, na przykładzie własnym. Kolejna część pracy scala wcześniej opisywane wątki poprzez objaśnienie zagadnienia tożsamości. W istocie jest to termin, który określa zarówno trwanie podmiotu w przestrzeni i czasie, jak również całokształt jego pamięci autobiograficznej, a co za tym idzie – (auto)narracji. Ponadto, rozdział czwarty – o którym tutaj mowa – stał się dla mnie pretekstem do opisu własnej „genealogii” twórczej. Od domu rodzinnego począwszy, na artystycznych fascynacjach oraz inspiracjach skończywszy.

W osatniej części pracy pisemnej poruszyłam problematykę dialektyki twórczej; procesu malarskiego, aspektów formalnych oraz treściowych obecnych w moich pracach. Rozdział ten rozwinęłam na zasadzie (dedukcji) „od ogółu do szczegółu”. Otwierają go zatem refleksje na temat procesualności, zamysłu rysunkowego, formy i koloru w perspektywie całokształtu mojej twórczości.

Finalną część rozdziału stanowią z kolei przemyślenia spisane tuż po zakończeniu prac malarskich i rysunkowych składających się na część artystyczną mojego przewodu doktorskiego. Opisuję w niej trzy cykle prac *Wywnętrzanie*, *Nie-miejsca* i *Części pierwsze* od początkowych bodźców oraz intencji twórczych, poprzez kompozycję, kolor, światło, skalę, aż do sensów i skojarzeń, jakie we mnie budzą. Ta ostatnia, piąta i – zdaje się - najważniejsza część mojej pracy teoretycznej z założenia łączy w sobie treści omawiane w toku całej dysertacji. Stanowi więc jej zwieńczenie odsyłające do istoty mojego doktoratu - wizualnej osnowy, wokół której splatają się wszystkie wątki i refleksje. Do malarstwa.

Poniedziałek, 30.03.2019 r.

